

Faizah Grootens in 'Pendiente'.

Grootens en Vázquez in 'Pendiente', waarbij zeezand op het podium werd gebruikt.

Laleget Danza met Faizah Grootens

Ik kon nog op de valreep de derde, tevens laatste voorstelling van het contemporary ballet Laleget Danza bijwonen in Teatro Luna Blou, een schitterend optreden dat ik zeker niet gemist zou willen hebben, uitgevoerd door de Mexicaanse Diego Vázquez en onze eigen yu'í Kòrsou Faizah Grootens. De avond werd geopend met 'Bach under the Blue Moon', choreografie van Vázquez en Grootens en uitgevoerd door leerlingen van diverse balletscholen op Curaçao, die een workshop van twee weken bij hen hadden gevolgd.

Tekst en foto's Solange Hendrikse

Diego Vázquez in 'False Cognate' met fladderende grijze vellen papier.

Leerlingen van diverse balletscholen op Curaçao, die de workshop hebben gevolgd, in 'Bach under the blue moon'.

FOTO PING HUANG

Daarna volgde een solo van Vázquez, 'False Cognate', die 22 minuten duurde, een choreografie geïnspireerd op de Bijbel, met fladderende grijze vellen papier op het podium. Na de pauze volgde 30 minuten lang de première van het stuk 'Pendiente', choreogra-

fie van Vázquez en Grootens, die ontstond tijdens hun korte verblijf op Curaçao. 'Pendiente' is vertaald naar de roman 'Chronicle of a death foretold' (Kroniek van een aangekondigde dood) van de bekende Colombiaanse schrijver Gabriel García Márquez. Het was Vázquez die het idee opperde, toen ze een keer aan het strand zaten om tijdens die uitvoering zeezand op het podium te gebruiken, naar mijn weten een unicum op dit gebied.

Diego Vázquez is artistiek leider van het dansgezelschap Laleget Danza (to go to the soul), dat hij in 2005 oprichtte, een gezelschap in Mexico van jonge dansers en choreografen van verschillende nationaliteiten. Hij heeft al meer dan elf jaar ervaring in de choreografie.

Danseres, docent en choreograaf Faizah Grootens (Curaçao 1987) is al vanaf haar derde levensjaar bezig met dans. Normaliter worden leerlingen pas vanaf hun vierde jaar aangegenomen, maar aangezien Grootens

volgens haar moeder al in de wieg ritmisch aan het meebewegen was op de maat van de muziek en ze het later heel onbillijk vond dat haar oudere zus en nichtjes al wel op balletlessen zaten en daar zo lang over bleef doorzuren, stelde de lerares op een gegeven moment voor om haar maar mee te laten doen. Zo begon haar passie voor dans reeds op die leeftijd. Tot aan haar vertrek uit Curaçao in 2006 danste ze bij de Simia Dance Company, dat in die tijd nog Ballet Contemporaneo di Kòrsou heette, onder leiding van Josefina Ferreira. Ze maakte de overstek naar Nederland om voor eeuwig getrouwd te zijn met muziek en dans en danste letterlijk door haar studiejaren heen. In 2010 studeerde ze af aan de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten en de wereldberoemde Universiteit van de Kunsten in Havana, Cuba, waar ze zich specialiseerde in Cubaanse moderne dans. In Cuba heeft ze onder andere gewerkt met Miguel Rubio, waarmee ze in opdracht van

de ambassade van Spanje verder te werken aan *Pendiente* en andere projecten. Vázquez: „Het is makkelijk werken met Faizah omdat ze meteen feedback geeft, ze heeft gelijk door welke kant je op wil en reageert ook daarnaar. Het gebeurt ook wel dat ze soms juist de andere kant op wil”, zegt hij lachend, „maar als ik haar daar op wijs, houdt ze zich meten in. Het is daarom erg fijn werken met haar. Het creëren van *Pendiente* tijdens ons verblijf op Curaçao was anders dan normaal en ook heel erg leuk. Ik had al ongeveer een dergelijk project gedaan met een andere danser in Mexico. Wij zijn nu daarmee gestart, omdat ik een solo op Faizah's persoon wilde creëren, gebaseerd op een personage in de roman van García Márquez. Faizah had daarin haar solo en ik de mijne en samen hebben we dat tot een geheel gemaakt. Het ging allemaal heel vanzelf omdat we allebei de drang hebben om te creëren en daarbij mekaar heel goed aan-

voelen en vertrouwen in wat we doen, wat in deze wereld heel belangrijk is. In de act komt dat ook goed tot uiting dat we er samen aan hebben gewerkt, door de action reaction die erin voor komt. Ik hoop heel gauw weer een keer op Curaçao te mogen optreden, het was heel erg verrassend de reacties van de mensen hier te zien en ook van de studenten, die de workshop hebben gevolgd. Ik ben heel erg onder de indruk van hun niveau, gezien het feit dat ze ongeveer slechts twee à drie keer per week lessen in dans volgen. Ze zijn echt heel goed en goed opgeleid en er zit heel veel talent bij.”

Grootens: „De leerlingen hier moeten de kans krijgen om een deel van dit soort projecten niet te nemen, zodat ze gepusht worden, nieuwe inspiraties kunnen opdoen, meer kunnen groeien en niet vastroesten op een plek. Dat is wel een punt op Curaçao omdat je niet veel ziet en ook niet méér dan de goede reguliere lessen op de dans-

school kan doen. Als je als amateurdanser verder zou willen, moet je veel workshops doen. Hoe meer je uitprobeert, hoe meer je ook jezelf leert kennen. In elk proces waar je in zit, leer je namelijk jezelf als persoon en als danser kennen. Dansen is dus heel erg verbonden aan je 'soul'. Ik denk dat als ik een andere studie had gedaan, ik een heel ander persoon zou zijn geweest. Je bent nu telkens jezelf aan het reflecteren, je komt geregeld andere mensen tegen, gaat steeds weer naar je emoties terug, niet dramatisch, maar je bent wel heel erg met jezelf bezig. Zo leer je jezelf beter kennen en kom je ook steeds in situaties, die je als bijvoorbeeld normale universiteitsstudent niet zo snel zou kennen. Dansgezelschappen zijn er niet veel en bakken geld verdienen, komt in deze branche niet al te vaak voor. Je moet daarbij steeds reizen en audities doen en het allemaal zelf bekostigen. Je krijgt hierdoor met de 'basic things' te maken en leert genoeg te ne-

men met minder, want je slaapt niet in een vijfsterren hotel en gaat ook niet elke dag uiteten. Je leert alles goed te benutten en blij te zijn met weinig. Je hebt echt niet altijd mooie dingen nodig om blij te zijn. Je leven verandert, je leert het kleine of

weinig, het simpele te waarderen. Mijn boodschap aan de Curaçaoe dansers is: probeer heel veel uit, je moet zelf uitzoeken wat je fijn vindt en waar je verder in wil. 'And make use of your talent!'

De Curaçaoëse Faizah Grootens en de Mexicaanse Diego Vázquez.